శర్మ కాఫీ తాగాడు

అమ్మయ్య! శర్మ కాఫీ తాగాడు.

ఊరికే తాగాడూ! ఎంత రస గంగాధరం జరిగిపోయిన తరువాత!

ఈ రసవత్తరమైన గ్రంథానికి ప్రొద్దున జానకి ఇంకా ఏం నిద్రండీ! లేవండి. మొఖం కడుక్కోండి. అనే వాక్యాలతో మంగళాచరణము జరిగింది. శర్మ చటుక్కున లేచి విధేయతతో ముఖం కడుక్కున్నాడు. స్నానం చేయమన్నది; చేశాడు. ఒళ్ళు తుడుచుకోమని తువాలా ఇచ్చింది. తుడుచుకొన్నాడు.

శర్మ వ్యవహారం ఎల్లాగ ఉన్నదీ అంటే, ఆ పిల్ల యేది చెయ్యమంటే అది చేసేలాగున్నాడు! కూర్చోమంటే కూర్చోటం, నిల్చోమంటే నుల్చోటం! పడుకోమంటే పడుకోటం! ఆ అమ్మాయి గీచిన గీటుదాటడు! అదీ ఇప్పటి సంగతి.

ఇల్లాగ తయారు కాకపూర్వము శర్మ నిక్షేపంలాంటి కుర్రవాడు. సంస్కృత సాహిత్యంలో సముపలబ్ధమయ్యే మాధుర్యాన్ని అనుభవించిన సహృదయుడు. అటువంటివాడు అజ్ఞానురాలైన ఆ పిల్లచేతిలో పడిపోయి ఇల్లాగ తయారైనాడు. ఇంత భార్యావిధేయుడు ఎందుకు కావలసి వచ్చిందో నేను చెప్పలేను. ఎల్లాగ మారిపోయినాడో చూడండి. ఇప్పుడు శర్మ ముఖం కడుక్కొన్నాడు, అతనికి కాఫీ కావాలి. కాఫీ అని అడగడేం జానకిని!

కాఫీ కాచావా లేదా అని అడిగి అప్పటికింకా ఆ ఆమ్మాయి అల్లాంటి ప్రయత్నం ఏమీ చేయలేదని తోస్తే వెంటనే, “ఏయ్ ఎందుకు కాఫీ కాయలేదు. యింత ప్రొద్దెక్కింది కదా, కాఫీ కాయకపోతే ఎట్లా గనుకున్నావు, హఁయ్, తొందరగా కానీ” అని కోప్పడడేం?

కోప్పడడు?

అదే వచ్చిన కర్మం!

పైగా మెదలకుండా వెళ్ళిపోయి తనగదిలో కూర్చొని ఏదో పుస్తకం చూస్తూ

ఉంటాడు! శర్మకు కాఫీ గొంతుకలో పడందే ఒక్క అక్షరమైనా మనస్సుకు ఎక్కదు. కాఫీ అనే రెండు అక్షరాలు తప్ప ఇంకేమీ కనబడవు కదా, అల్లాంటప్పుడు ఈ నోరులేని తనము ఏమిటి?

పోనీ కోప్పడే శక్తి సామర్థ్యాలు, ధైర్యసాహసాలూ శర్మకు లేవనే ఒప్పుకొందాము. అయితే మటుకు, 'కాఫీ' అని రెండు అక్షరాలు అంటానికి జంకు ఎందుకో! అది కాంతా సమ్మితము ఎందుకు కాదో, తెలియలేదు!

అతని మనోగతమైన అభిప్రాయం ఇది!

కాఫీ తయారైన తరువాత, జానకి ఆ కాఫీని వెండి గ్లాసుల్లో ఆరపోసి, తీసుకొచ్చి భర్త పాదాలముందు పెట్టి హే ప్రియా, "ఇదం మధురం కాఫీకా పానీయం పిబంతు" అని మృదు మధుర స్వరంతో అనవలయునని శర్మ కోరిక.

అయ్యో పిచ్చి శర్మా, అల్లాంటి వినయశీలియైన భార్య ఉంటడం ఎన్ని పూర్వజన్మల సుకృతానికి ఫలితమో! నీవు అంత పుణ్యం చేసుకోలేదు. జానకి వంట ఇంట్లో నుంచి కదలదు. గృహసామ్రాజ్యానికి ఆమె మహారాజ్ఞి. ఆ అంతఃపురంలో నుంచి కేకవేస్తుంది 'ఏమండోయ్ రావాలె' అని!

ఎందుకు రావాలో చెప్పదు. ఆ రమ్మనడమైనా మర్యాదగా మధురంగా అనదు. రావాలె అంటుంది. ఎందుకో! ఆజ్ఞ ఇచ్చినట్లు పిలుస్తుంది రమ్మని. ఎందుకివ్వదూ, శర్మ సంగతి బాగా కనిపెట్టిన తరువాత! ఆజ్ఞ ఇయ్యటమే కాదు. చెవులు పట్టుకొని ఆడిస్తుంది కూడాను!

శర్మ అయినా నేను రాను, కాఫీ ఇక్కడకు తీసుకొనిరా నేను చదువుకొంటున్నాను అని అంటే కొంత దర్జాగా ఉండేది!

ఈ తెలివితక్కువ శర్మ నోటివెంట అల్లాంటి మాటలే రావు. పిల్లి లాగ వచ్చి భార్యకు ఎదురుగా నిలబడి 'ఎందుకూ పిల్చావూ?' అన్నాడు.

ఇంకా శర్మకు భయమే ఆ అమ్మాయి ఏమన్నా అంటుందని! అందుకని జానకిని చూచి శర్మ ముసిముసి నవ్వులు నవ్వాడు!

జానకి శర్మను మర్యాదగా అయినా ఆహ్వానించి, కూర్చోమని కాఫీ ఇయ్యలేదు.

'కాఫీ అక్కరలేదా' అన్నది స్మితకటాక్ష వీక్షణాదులచే శృంగారం ఒలకబోస్తూ.

పాపం, శర్మ కాఫీ అక్కరలేదని ఎప్పుడైనా అన్నాడా! ఆ ప్రశ్న ఎందుకూ? జానకి అంత కఠినంగా అడిగినా శర్మ ఏమీ అనుకోలేదు. ఆ మాటకు జవాబుగా ఒక చిరునవ్వు నవ్వినాడు.

ఇప్పుడు జానకి కొంచెంగా ప్రసన్న వదన అయినది. భర్త తాను చెప్పినట్లు వింటూ ఉన్నాడు అనే గర్వంతోనూ ఆనందంతోనూ.

శర్మ వినమ్రుడై దరహాస వికసిత వదనంతో కూర్చున్న తరువాత అయినా జానకి ముద్దుగా సమీపించి కాఫీ తాగండి అని అన్నట్లయితే శర్మ మహదానందంతో తలమున్కలయ్యేవాడు.

జానకి ఆ ముద్దు అయినా తీర్చలేదు. మాట్లాడకుండా వెండిగ్లాసు అతని చేతికిచ్చింది. ఆ ఇయ్యటంలో ఎంత వయ్యారం వలకపోసింది! ఎంత హస్త విన్యాసం ప్రదర్శించింది!

ఇన్ని పోకళ్ళు పోగలపిల్ల ఒక్కమాట మాట్లాడలేదా ఏమిటి? నోటి ముత్యాలు రాలిపోతయ్యా! జానకి కులికింది గాని శర్మను కన్నెత్తి చూడలేదు. నోరు విప్పి అతనితో మాట్లాడనూ లేదు. కాఫీ గ్లాసు అందించి ఊరుకొన్నది.

శర్మ తలెత్తకుండా గ్లాసు తీసుకొని ఆలోచించటం మొదలుపెట్టాడు. పిచ్చి కాకపోతే ఎందుకొచ్చిన ఆలోచన అది! ఆ కాఫీ కాస్తా నోట్లో పోసుకొని తనదారిని తాను వెళ్ళిపోతే కొన్ని ధీరలక్షణాలు ఉన్నయ్యి అని అయినా సంతోషించేవాళ్ళం!

శర్మ ఉత్తమ నాయక లక్షణాలన్నీ తగలేస్తున్నాడు. బి.ఏ.లో నవరస గంగాధర కావ్యాలంకార సంగ్రహమూ, ప్రతాపరుద్రీయమూ, ఆంధ్ర ధ్వన్యాలోకమూ మొదలైన పుస్తకాలు చదివిన పండితుడు, ఇల్లాగ సామాన్యుడైపోయినాడూ అంటే, ఆ పిల్ల దగ్గర ఏదో మంత్రశక్తి ఉన్నదీ అని ఒప్పుకోక తప్పదు.

శర్మ గ్లాసు ముందు పెట్టుకొని ఆ గ్లాసువంకా, ఆ పిల్లవంకా, అటునుంచి ఇటూ, ఇటునుంచి అటూ, చూపులు త్రిప్పుతూ, చిరునవ్వులను ప్రసరిస్తూ కూర్చున్నాడు.

ఆ సమయంలో అతనికి చాలా అశాస్త్రీయమైన ఆలోచనలూ, అసంస్కృత

అనార్య అసభ్య భావాలూ వచ్చినవని చెప్పటానికి నాకే సిగ్గుగా ఉన్నది.

అప్రాచ్య చదువలవల్ల ఇల్లాంటి మనఃప్రవృత్తులు కలుగుతూ ఉన్నవి. ధర్మశాస్త్రాల ప్రాబల్యము తిరిగి రావాలనీ, కుర్రవాళ్ళకు వేదాలయందు ప్రమాణబుద్ధి కలగాలనీ సనాతనులు అందుకనే గోలపెడుతున్నారు.

ఆ పిల్ల అప్పుడే స్నానంచేసి ఉతికిన మామిడిచిగురు రంగు చీర కట్టుకొన్నది కదా, ఆ అమ్మాయి భుజంమీద చెయ్యి వెయ్యాలనీ తల నిమరాలనీ ఆమె శరీరమునందుగల సౌందర్య సీమలను పరామర్శ చెయ్యాలని బుద్ధిపుట్టడము అనేది కేవలము అసంస్కృత వ్యాపారమునకు సంబంధించిన ఆలోచనే కదా!

ఆ అమ్మాయి చేతులకు బంగారపు గాజులూ, వాని వెనకాల కాస్త సిగ్గుపడుతూ రాగహృదయంగల తేనెగాజులూ ఉన్నవి. తేనెగాజులు ముందుండి వానివెనకాల మెరుస్తూ బంగారపు గాజులు ఉండాలట! అందుకని శర్మ, ఆ పిల్ల చేతులను తన చేతులలోకి తీసికొని ఈ పద్ధతిలో గాజుల కూర్పును దిద్ది ఏదో తృప్తిగా ఆనందంగా చూశాడు.

ఈ విషయంలో శర్మకు స్థిరబుద్ధి కూడా లేదు. నిన్న ఏమన్నాడూ? బంగారపు గాజులు ముందు వుండాలన్నాడు.

ఇవ్వాళ వెనకాల ఉండాలంటాడు. ఇటువంటి వాళ్లు ఉండబట్టే 'స్థిరమైన నడవడి జనులకందరకు వలయు' అని రామనాథశాస్త్రి గొంతెత్తి గోలపెట్టింది. 'ఇంత అస్థిరబుద్ధి ఉండబట్టే అతడంత చులకన అయినాడు!'

శర్మ ఆ పిల్ల దృష్టిలో కొంచెము కావటానికి ఇంకా బోలెడు కారణాలున్నవి. శర్మ అనవసరమైన విషయాలలో జోక్యం కలుగజేసుకొంటాడు. ఒక్క విషయం చెబుతాను.

ఆ పిల్ల తలలో పూలు ఎల్లా పెట్టుకొంటే తనకెందుకూ? చూచి ఊరుకోకూడదూ! ఆ విషయంలో లేనిపోని తగూ తెచ్చి పెట్టుకొంటాడు. పూలు మాలగా గుచ్చి ముచ్చటముడిపైన అర్ధచంద్రాకారంగా పెట్టుకోమని శర్మ కోరాడు. ఆ పిల్ల ఆ మాటలను కించిత్ అయినా గౌరవించక పూలచెండును నిర్లక్ష్యంగా వాలుజడలో గుచ్చి

ఊరుకొంటుంది. శర్మ ఎంతో చిన్నపుచ్చుకొని బ్రతిమలాడుతాడు తాను చెప్పినట్లు చేయమని! ఆ అమ్మాయి ఊరుకోండి, ఎవరైనా వింటే నవ్వుతారు పూలు ఎక్కడైనా అర్థచంద్రాకారంగా పెట్టుకొంటారటండీ అంటూ పకపకా నవ్వి శర్మ వట్టి తెలివితక్కువగా మాట్లాడినట్లు హేళన చేస్తుంది.

ఆ పిల్ల తనని ఎదిరించి ఇల్లాగ తన యిష్టమొచ్చినట్లు కేశసంస్కారము, అలంకారమూ చేసుకొంటూ ఉంటే శర్మ ఎక్కడికక్కడికి సరిపుచ్చుకొంటూ, సర్దుకుపోతూ ఉన్న దాంతో తృప్తిపడుతూ లభించిన దానితోనే సంతోషిస్తూ కాలం గడిపేస్తున్నాడు పాపం!

ఆ కాఫీ గ్లాసు ముందు పెట్టుకొని శర్మ జానకి వంక చూస్తూ ఏదో అవ్యక్తమైన హర్షాది చతుస్త్రింశద్భావాలలోను, మునుగుతూ తేలుతూ కళ్ళు మూస్తూ తెరుస్తూ సగం మూస్తూ సగం తెరుస్తూ కొన్ని నిమిషాలు గడిపాడు.

ఆ తరువాత శర్మ జానకిని ఒక కన్నుతో మాత్రం చూస్తూ కొంతకాలం గడిపినాడు. ఆ తరువాత ఈ కన్నుమూసి ఆ కన్నుతోనూ, ఆ కన్నుమూసి ఈ కన్నుతోనూ చూచి చివరకు రెండు కళ్ళూ మూసికొని కూర్చున్నాడు.

శర్మ ఇంత వెర్రివాడేమా అని నాకూ ఆశ్చర్యం కలుగుతూ వున్నది. ఏ కన్నుతో చూస్తేనేమి! జానకి జానకేగాని ఊర్వశి కాదుకదా?

శర్మ ఇల్లాగ కళ్ళు మూసుకొని ఉండటం కనిపెట్టి జానకి చాలా ఆశ్చర్యంతో అన్నది.

"ఏమిటది? తాగరేం?"

శర్మ ఏమీ మాట్లాడలేదు.

చిరునవ్వు నవ్వి ఊరుకొన్నాడు.

ఆ నిముషములో శర్మ చాలా ఎక్కువైన హర్షమును అనుభవిస్తూ ఉన్నమాట మాత్రం నిజం.

ప్రియురాలి సామీప్యమూ, ప్రసన్నతా, ప్రియవచనాలూ అతనికి హర్షమును కలుగజేసి ఉంటవి.

జానకి అన్నమాటలు అతనిని సుషుప్త్యవస్థలోనుంచి బయటపడవేసినవి. శర్మ కళ్ళు తెరచి కాఫీ గ్లాసు పెదవుల దాకా తీసుకొని వెళ్ళికూడా వెంటనే అక్కడ చటుక్కున ఆగిపోయినాడు.

జానకి శర్మ చేస్తూ వున్న వికృత చేష్టలన్నీ గమనించింది. ఆ అమ్మాయి ఏమనుకున్నదో నేను చెప్పలేను. బయటికి మాత్రం విసుగుచూపుతూ, 'కాఫీ త్రాగరేమండీ, ఏమిటా వికారం?' అనిమాత్రం అన్నది.

శర్మ ఉలిక్కిపడి చిఁనవ్వుతో కాఫీని ఆహ్వానించి కొంచెం కొంచెంగా త్రాగడం మొదలుపెట్టాడు. గుటుక్కున త్రాగి వెళ్ళిపోకూడదూ.

ఉఁహూ అల్లాగ త్రాగడు!

అంతా ఒక గుక్కలో త్రాగేస్తే అక్కడ ఉండటానికి తనకు తగినంత కారణం ఉండదేమో అన్న భయంతో, శర్మ కాఫీని కొద్ది కొద్దిగా పెదవులతో త్రాగుతున్నాడని మాత్రం నేను చెప్పగలను.

వేడి వేడి కాఫీత్రాగి ఉల్లాసంతో ఆ పిల్లతో సరసాలాడుతూ ఎంతసేపన్నా కూర్చోవచ్చు నిజానికి. కాని శర్మకు అల్లా మాట్లాడటం తెలియదు.

సంస్కృత పుస్తకాలలో ఎక్కడా భార్యతో ఎల్లా మాట్లాడాలో చెప్పలేదట! అల్లాంటి ప్రసంగాలే లేవట!

ఉన్నా, ఉద్యానవనంలోనూ, చలువరాతి తిన్నెలపైనా, గోరువంకలూ, చిలకలూ ఉన్నటువంటి సమయంలో, ప్రియురాలితో జరిపే ప్రసంగాలు ఉన్నాయిగాని వంట ఇంట్లో స్వంత భార్యతో అనవలసిన ముక్కలు సంస్కృత సరస సాహిత్యంలో ఎక్కడా కనుపించలేదట! మాధురీ దర్శన పరమార్థమైన సర్వమంగళ మనోహర సృష్టి అంతా పరకీయా సంబంధియేకాని, స్వకీయ కాంతాకలాపాలు కావుట.

శర్మ కాఫీ గుటుక్కున మింగకుండా ఆలస్యం చెయ్యటానికి కారణం అదే!

ఇల్లాగ శర్మ జానకి వంక చూస్తూ వుంటే చివరకు ఆ అమ్మాయి 'ఎందుకండీ అల్లాగ చూస్తారూ?' అని అడిగింది.

శర్మ చాలాసేపు ఆలోచించవలసి వచ్చింది జవాబు కొరకు. ఆలోచించి

ఆలోచించి చివరకు అన్నాడు. "ఎందుకేమిటి, పెళ్ళాన్ని చూచుకోరా?" అని.

జానకి నిజమేకాబోలు ననుకొన్నది. అందరు మొగవాళ్ళూ అల్లాగే పెళ్ళాలను చూస్తారు కాబోలునని అనుకొని, "పోనీ చూడండి" అని కాస్త దగ్గరకు జరిగింది.

శర్మకూడా ఆమెకు అభిముఖంగా జరిగాడు.

తరువాత

ఆ పిల్ల అటునుంచీ

శర్మ ఇటునుంచీ

ఒకరికి దగ్గరగా ఒకరు

జరిగి, జరిగి

సమీపించి, సమీపించి

ఒకరు నొకరు కౌగిలించుకొన్నారు.

అతడు ఆమెను ఆవరించుకొన్నాడు. ఆమె పిట్టలాగ అతని కౌగిలిలో ఒదిగిపోయింది. యౌవన దశావిర్భావమున ఉన్న ఆ నూతన దంపతులు, కౌగిళ్ళల్లో ఎంతసేపు ఉండిపోయినారో తెలియదు.

ఇట్లు ఎంతసేపు ఉన్నారో వారే చెప్పలేరు, నేనేమి చెప్పగలను.

కొంతసేపటికి జానకికి మెలకువ వచ్చినది. చాల్లే ఊరుకోండి. మరీ చిన్నతనం వస్తున్నదేం? అని వదిలించుకొన్నది.

ఆ పైన దంపతులు విడిపోవటమున్నూ, వేరువేరుగా నిలబడటమున్నూ జరిగింది.

స్వేదాంబు సాంద్ర కణశాలి కపోల పాలి
రస్తః స్మితాలస విలోకన వందనీయా,
ఆనంద మంకురయతి స్మరణేన కాపి
రమ్యాదశా మనసిమే మదిరేక్షణాయాః!

'స్వేదోదక కణాలతో శోభించే కపోలపాళి కలిగినట్టిన్నీ లోలోపలి చిరునగవుచేత అలసమైన చూపులవలన ప్రశంసింప తగినట్టిన్నీ, ఆ మదిరేక్షణయొక్క, రమణీయము అనిర్వచనీయము అయిన అవస్థ మనస్సులో స్మరణచేయగా 'ఆనందము అంకురిస్తున్నది సుమా' అని శ్లోకమూ తాత్పర్యమూ కూడా రాగవరసతో చదువుచూ, ఆ గ్లాసులో ఉన్న కాఫీని శర్మ గొంతుకలో పోసుకొన్నాడు.

అమ్మయ్య!

శర్మ కాఫీ తాగాడు.

ఊరికే తాగాడూ! ఇంత రసగంగాధరం జరిగిపోయిన తరువాత తాగాడు.

(1955)